

åbenbart mener med det her med frihed til at vælge.

Den fri ungdomsuddannelse er ikke noget, som Venstre bryder sig om. Det har vi hele tiden været klar over, men at Venstre så går ind og er så formynderiske, at de siger, at fordi vi ikke kan lide det, så ved vi bedre end jer, og derfor må man ikke længere tage en fri ungdomsuddannelse, synes jeg så måske er en lille bitte smule dobbeltmoralisk. Man stiller sig herop og skælder nogle ud for at være formynderiske, hvorefter man selv fjerner en uddannelse, blot fordi man ikke selv kan lide den. Den har jo vist sig at fungere for en gruppe svage elever, om end der selvfølgelig også er stærke elever, der har valgt den.

Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at når man på grund af et skattestop har set det nødvendigt at skære på uddannelsesområdet, er konsekvensen, at man fjerner netop en uddannelse, som har givet frit valg for unge mennesker, et frit valg, som ikke nødvendigvis er Venstres kop te. Det er vel netop det, frit valg går ud på, at man kan vælge helt selv, uanset hvad politikerne måtte mene om ens valg.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Som det er fremgået af den forrige taler, er vi i Enhedslisten ret kritiske over for denne finanslov. Men alligevel stillede vi os den opgave, der hed: Kan vi ikke bare ét eneste sted få et fingeraftryk, kan det ikke lykkes os at stille ét eneste forslag, hvor vi kan få et flertal, der stemmer for et forslag fra Enhedslisten til denne finanslov?

Vi ledte, og vi ledte, og endelig fandt vi et sted, nemlig partistøtten. For det lykkedes os ved hjælp af den lille lommeregner at nå frem til, at hvis de partier, der for ikke så frygtelig lang tid siden stemte imod at indføre partistøtten, fastholdt deres synspunkt og ikke havde ændret synspunkt, ville de, Venstre, Dansk Folkeparti, SF og Enhedslisten, kunne mønstre 94 mandater.

Så stillede vi selvfølgelig forslaget om afskaffelse af partistøtten i håbet om, da vi nu gerne vil være så positive, at disse partier stod ved det, de havde sagt tidligere. Hvad sker så? Der er ikke flertal alligevel. Både Venstre og Dansk Folkeparti stemmer imod. Dansk Folkeparti stemmer imod med den begrundelse, at de har aftalt med Venstre, at de ikke måtte stemme for en indtægt til statskassen på 80 mio. kr.

Så er det, jeg vil spørge finansministeren: Er det virkelig rigtigt, at Venstre og Dansk Folke-

parti har indgået en aftale, der lægger bånd, sådan at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for en indtægt til statskassen på 80 mio. kr.? Forholder det sig virkelig sådan?

Kl. 21.00

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 98 stemmer (V, S, DF, KF, RV og KRF) mod 10 (SF og EL).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov m.v., lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om børnepasningsorlov. (Udvidelse af barselorloven og ændring af børnepasningsorloven).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 9/1 2002. Første behandling 23/1 2002. Betænkning 13/3 2002. Anden behandling 19/3 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Mette Frederiksen har ordet. ... (Afbrydelse). ... Jeg er nødt til at sige, at forretningsordenen giver alle ordførere ret til at udtale sig ved tredje behandling.

Mette Frederiksen (S):

Tidligere i dagens debat blev spørgsmålet om konsekvenserne af regeringens barselforslag berørt. Som forestillet var det desværre ikke noget kønt syn.

Pensionselskabet Skandia Liv har regnet lidt på tallene. En helt almindelig HK'er vil med en typisk pensionsopsparing, tre børn med tilhørende tre gange barselorlov, miste op imod 10 pct. af sin pension. 10 pct. af sin pensionsopsparing – ikke ligefrem nogen let konsekvens!

Denne pensionskævhed forstærkes af det ærgerlige faktum, at det er så som så med valgfriheden i regeringens forslag. Man kan nemlig først tale om reel valgfrihed, hvis begge forældre er motiverede, især selvfølgelig økonomisk.

Regeringen har droppet indsatsen for ligeløn for mænd og kvinder. Det så vi i sidste uge, hvor muligheden for kønsopdelt lønstatistik blev sendt til hjørnespark og intet sat i stedet.

Og lige så alvorligt: Regeringen ønsker ikke at sikre pasningsgarantien, tværtimod forventer regeringen med dette lovforslag at spare på de kommunale udgifter til børnepasning.

Det blev sagt både under første og anden behandling af lovforslaget, og jeg siger det gerne igen: Det, børnefamilier i Danmark især har behov for, er faktisk at kunne få deres børn passet. Derfor handler en forlængelse af barselorloven med samtidig besparelse på børnepasning mere om tvang end om valgfrihed. Og det vil vi i Socialdemokratiet ikke være med til, derfor bliver det et nej, desværre. For havde regeringen villet det, så kunne vi faktisk her i salen have brugt en forlængelse af barselorloven til faktisk at forbedre forholdene både for børn og forældre.

Der kan siges meget og meget om lovforslaget, det er der allerede blevet gjort. Jeg vil blot slutte af med at spørge Venstres og De Konservatives ordførere om deres holdning til konsekvenserne af lovforslaget.

Finansordfører fra Det Konservative Folkeparti, fru Gitte Seeberg, sagde tidligere i dagens debat, at man ønskede fra konservativ side at vedkende sig de problemer, den manglende ligestilling i pensionsspørgsmålet vil medføre. Hvad er mon hr. Lars Barfoeds og hr. Jens Vibjergs holdning til det spørgsmål? Det bliver ikke let at give et godt svar fra regeringspartierne, men budet skal man dog have.

Ole Sohn (SF):

Det er glædeligt at se, at så mange af parlamentets medlemmer interesserer sig for børnefamiliernes ve og vel. Derfor synes jeg også, det vil være rigtigt at understrege, at det forslag, som nu kommer til tredje behandling, er behæftet med en hel del mangler og fejl.

Fru Mette Frederiksen har berørt et centralt emne omkring pensionen, som beviselig vil komme til at svække specielt forholdene for kvinderne på arbejdsmarkedet, når de pensioneres.

Jeg forestiller mig ikke, at vi får løst problemet her inden tredjebehandlings afstemning, men jeg appellerer til, at regeringen og ministeren lytter meget til, hvad oppositionen siger, og faktisk også lytter meget grundigt til, hvad Det Konservative Folkepartis finanspolitiske ordfører gav udtryk for, som netop havde forståelse for, at her er der et problem, som bør løses.

Kl. 21.05

Derudover er der andre problemer i forslaget, som også har været berørt flere gange her under de seneste dages debatter. Det er hele den kønspolitiske vinkel, den skævvridning, der er, som med garanti vil betyde, at man vil se, at flere og flere kvinder vil få svært ved at fastholde tilknytningen til arbejdsmarkedet, netop fordi der ikke er det kønspolitiske sigte, som også giver mændene nogle rettigheder.

Men der er nogle andre centrale elementer, som egentlig er udeladt. Det er spørgsmålet om pasningsgarantien, som er væsentlig for, at man sikrer børnefamilierne nogle reelle valgmuligheder. Derfor er det helt afgørende, at der er en pasningsgaranti, og vi kan allerede nu se og fornemme, at kommunerne begynder at slække, også for at få overholdt de andre restriktioner, som regeringen nu lægger på kommunerne.

Så er der spørgsmålet om de store uligheder, der bliver på arbejdsmarkedet, da belastningen på kvindearbejdspladserne bliver forholdsvis større, i og med der ikke er indbygget en central barselfond i lovforslaget.

Så når regeringen besmykker sig med ønsket om at kunne sige, at den gør meget for børnefamilierne, skal det altså tages med et vist gran salt. Der er faktisk temmelig mange tidsler i forslaget, som burde have været ryddet af vejen, også hvis man med regeringens egne ord skulle sikre nogle reelle valgfrihedsmuligheder for børnefamilierne.

Så det er blot en appel, for afstemningsresultatet er jo givet på forhånd, til, at regeringen, om ikke andet så når den erkender, at der har været lavet en række svipsere også i det her lovforslag, så tager sig sammen og forsøger at få rettet op på det. Vi stemmer som sagt nej her ved tredjebehandlingen.

Elisabeth Arnold (RV):

Der er et stort ønske blandt langt de fleste partier her i Tinget om at give bedre muligheder for børnefamilierne, bedre muligheder for at være sammen, og det formål støtter de fleste af os.

Men det er jo ikke ligegyldigt, hvordan en forlængelse af barselorloven strikkes sammen. Det forslag, der ligger her, må Det Radikale Venstre sige nej til, og vi gør det primært af ligestillingsmæssige grunde. Der er tre væsentlige ting, vi gerne vil fremhæve.

For det første er der ikke nogen del af barselorloven, der forlods reserveres til faderen. Det er for os utrolig vigtigt, at en forlængelse af barselorloven ikke kan karakteriseres som en kvindefælde, og vi har ingen som helst illusioner om, at procentsatsen af fædre, der vil vælge den forlængede barselorlov, vil snige sig op over at blive ganske lille. De vil kunne tælles på én hånd. Jeg vil gerne vædde temmelig mange kasser øl på, at det ikke vil komme op over 5 pct.

Så det vil blive kvinderne, der tager den forlængede barselorlov. Det vil svække kvinderne på arbejdsmarkedet, det er den samme melodi om igen. Det er et skridt frem og to tilbage. Det er en væsentlig ulempe ved det forslag, der er nævnt her.

For det andet synes vi det er en mangel ved det forslag, der er her, at der ikke er knyttet en barselfond til det. Der er meget stor forskel på, hvordan en forlængelse af barselorlov vil føles for et lille firma med kun ganske få ansatte og for et stort firma, hvor der kan foretages udskiftninger og erstatninger i én stor glidende bevægelse. Det kan der ikke i små firmaer. Derfor vil barselorloven føles meget omkostningstung for små firmaer, der har kvindelige ansatte i den fødegytge alder.

For det tredje er der ikke sammen med den forlængede barselorlov tilknyttet en pasningsgaranti fra 6-måneders-alderen. Det betyder, at kommunerne vil bruge den forlængede barselorlov til at udskyde pasningsgarantien, og det vil sige, at valgfriheden kan man læse om i vejviseren. Det bliver en tvang, og det bliver kvinderne, der tager hele barselorloven. Derfor bliver det et nej fra Det Radikale Venstre.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil og derefter hr. Ole M. Nielsen.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Efter en lang debat om barselorloven i offentligheden er der nu et forslag på bordet, men desværre et forslag fra regeringens side, som trækker i den forkerte retning. Jeg vil nævne fire ting:

For det første nedlægger man børnepasningsorloven, hvilket giver mindre tid sammen med barnet i barnets første otte leveår.

For det andet sikres manden kun 2 ugers barselorlov i forbindelse med det her forslag. Vi havde håbet på, at manden ville blive sikret 3 måneders barselorlov. I Sverige og Portugal har man brugt sådan en model, og den har virket som murbrækker for mændene. Det er blevet legitimt for mændene at bede om orlov på deres arbejdspladser, og desuden betyder den model, de har i Sverige og Portugal, at udskrivningen for arbejdsgiveren ved at ansætte en kvinde i den fødegytge alder bliver væsentlig mere lig med udskrivningen ved at ansætte en mand, selvfølgelig fordi der så i begge tilfælde kommer udgifter i forbindelse med barsel.

Kl. 21.10

For det tredje viser det sig jo, at det her forslag også giver problemer med hensyn til pensionen. En mor med tre børn kan se frem til at miste 10 pct. af sin pension som resultat af det her forslag. Det vil altså sige, at det har ligestillingsmæssige konsekvenser langt ud i fremtiden at vedtage det her forslag.

Sidst, men ikke mindst, fjerner regeringen 2.500 institutionspladser i denne her finanslov. Det er jo meget fint at snakke om pasningsgaranti, som vi har hørt Socialdemokratiet og SF gøre, men det at holde pasningsgarantien var også et problem for den tidligere regering. Det er også et problem nu. Det, der bare gør problemet større, er, at ud over at regeringen ikke lægger op til at gøre noget som helst ved pasningsproblemet, så fjerner den yderligere 2.500 institutionspladser.

Det betyder naturligvis, at kvinden – for det er jo typisk hende, der tager orlov – får en mindre tilknytning til arbejdsmarkedet, får svært ved at bide sig fast, og det betyder jo selvfølgelig også, at det her så fine frie valg, Venstre taler om, bliver reduceret til et frit valg for kvinden mellem at blive hjemme eller at blive hjemme. Det er da perspektivløst.

Ole M. Nielsen (KRF):

Fra Kristeligt Folkeparti bliver det et ja til dette barselorlovsforslag, selv om det ikke er så godt, som det skulle være. På trods af at vi får børne-

pasningsorloven fjernet, på trods af at der ikke er en tidsmæssig forbedring for børnefamilierne, men dog en økonomisk, betyder det altså, at der er flere, der får råd til at vælge et års orlov.

Så erkender jeg, at der er ligestillingsproblematikken. Og jeg erkender, at pensionen i kroner og øre måske kan blive mindre. Jeg forstår faktisk fru Mette Frederiksens synspunkt. Til gengæld tror jeg ikke en pind på, at fru Mette Frederiksen vil acceptere de synspunkter, jeg nu kommer med, for der er noget helt andet i det her omkring barselorloven, som har noget at gøre med det liv, vi lever, den måde, vi gennemfører vores liv på.

Hvad er der ved at sidde med en fed pension efter et liv, hvor job, karriereræs, penge, forbrug, jagt på statussymboler har kostet det hele? Hvor alle de ting har forhindret mig i at pleje min familie, sådan at jeg har nogle børn, som ikke trives ordentligt, som jeg skal bekymre mig om, når jeg sidder dér med min fede pension. Hvad er der så ved det hele?

Det er i det der helt overordnede lys, at vores kamp for børnefamilierne, for at børnene kan trives bedre, skal ses.

Lars Barfoed (KF):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at Det Konservative Folkeparti synes, det er et fremragende forslag til barselreform, vi nu gennemfører. Det er først og fremmest et forslag, der giver længere og bedre barselorlov og som er baseret på det sunde princip, at det er familierne selv, der vælger, hvordan de skal holde deres orlov.

Det er ikke sådan, at vi herinde i Folketinget skal bestemme, hvordan mor og far skal fordele orloven, sådan som den socialistiske del af Folketinget ønsker det. Den vil nemlig bestemme over familierne. Vi ønsker at give familierne det frie valg. Vi mener, at moderen og faderen selv skal fordele orloven imellem sig.

Så spurgte fru Mette Frederiksen, om jeg var enig i, hvad fru Gitte Seeborg tidligere sagde, at man får mindre i pension, når man sparer mindre op, fordi man ikke får så meget i løn, når man er på orlov. Selvfølgelig gør man det, det er da klart. Konsekvensen af længere barselorlov er, at så sparer man mindre op i pension.

Det er ligegyldigt, om det er moderen eller faderen, der tager orloven, man får mindre sparet op i pension. Det er jo en selvfølge.

Irene Simonsen (V):

Jeg synes, det er utroligt at skulle stå her og høre på, at det her er en forringelse. Det kan dog kun være bedre vilkår.

Vi har givet forældrene en ret til længere barselorlov på fulde dagpenge, og med hensyn til pensionen er det her jo ikke anderledes, end det var i det tidligere forslag. Det er jo nøjagtig det samme, der gælder her. Det er blot en længere periode, familierne får bevilget, plus at de jo får helt egen råderet til at bestemme, hvordan børnene i familien har det.

Kl. 21.15

Så synes jeg da også, at det er underligt at høre hr. Ole M. Nielsen stå og sige, at folk, der har karriere, folk der har statussymboler, åbenbart har børn, der ikke trives. Det var noget af en smagsdommer at sætte frem.

Margrete Auken (SF):

Nu har jeg siddet forleden dag i Folketingets formandsstol og så igen her og hørt på debatter om de her børn, som har så godt af, at mødre er der hele tiden.

Jeg har egentlig spekuleret på, hvordan de ammende ministre, de flokke af ammende ministre, som jo altså har haft det frie valg, har deltaget i debatten om denne her sag. For der er et eller andet gribende misforhold mellem det, vi står og får sagt her, og så alle de kvinder, der har lejlighed til at vælge selv, og som er herinde, nogle gange synes jeg også betydelig tidligere, end de burde være. Det er faktisk et gribende og kvalmende hykleri.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg skal starte med at berolige hr. Lars Barfoed. Vi ønsker fra Socialdemokratiets side på ingen som helst måde at bestemme, hvilken af de to forældre der skal påtage sig ansvaret i forbindelse med en barselorlov.

Det, vi ønsker, og det vi vil insistere på, er, at moderen og faderen i en børnefamilie får samme adgang og samme muligheder, og det kræver, at vi fra Folketingets side tør opstille samme forudsætninger.

Det er lige præcis det, der er kernen i det her spørgsmål. Vi har at gøre med en regering, som ikke ønsker at sikre ligeløn. Vi har at gøre med en regering, som i hvert fald ifølge hr. Lars Barfoed er uinteressert i at tale om de pensionskonsekvenser, det her giver, og så ønsker vi ikke at deltage.

Må jeg så ikke til fru Irene Simonsen sige, at forskellen på vores oprindelige forslag og det fremsatte forslag fra regeringen lige præcis er pasningsgarantien.

Hvis ikke vi fra politisk side ønsker at sikre, at forældre kan få passet deres børn, så er forudsætningerne for det frie valg og dermed for valgfriheden ikkeeksisterende.

Må jeg så ikke have lov til at afslutte med endnu en gang at spørge henholdsvis Venstres og De Konservatives ordfører: Ønsker man i denne diskussion at give samme garanti, som fru Gitte Seeberg gjorde tidligere på dagen, hvor fru Gitte Seeberg sagde: Ja, vi ønsker fra De Konservatives side at prioritere de uligheder, der er i pensionsspørgsmålet. Eller er den garanti allerede glemt?

Bent Bøgsted (DF):

Jeg synes, det er utroligt, at man her skal høre fra ordførere fra Socialdemokratiet, fra SF og Enhedslisten, at kvinder og mænd, der har fået et barn i fællesskab, eller en kvinde, der har fået et alene – ja, hun har jo haft hjælp til det, skal jeg så sige (*Munterhed*) – ikke tror på, at forældrene selv kan afgøre, hvad der er bedst for barnet.

Det skulle jo gerne være sådan, at faderen og moderen taler sammen og så bliver enige om, hvem der skal have barselorloven.

Den her barselorlov lægger op til, at faderen kan få mere barselorlov, end moderen kan få, alt efter hvad de selv aftaler. De første uger er låst fast til moderen, derudover kan faderen tage den barselorlov, der derefter kommer. Så jeg mener ikke, at det er en forringelse af faderens muligheder for at få barsel.

Der blev også nævnt pension. Jamen jeg er sikker på, at de fleste mødre kigger mere på, hvad der er bedst for barnet i det første år, end hvad de får i pension, når de bliver 60 eller 65 år. De småkroner, som det ATP-bidrag eller SP-bidrag kan give, regner de ikke for noget i forhold til den tid, de har sammen med barnet til at starte med.

Så jeg synes, det er sørgeligt, at der ikke er mere opbakning til den forbedring, vi har fået af den barselorlov her. Man får 1 års barsel på fulde dagpenge, og det er en forbedring, især for de dårligst stillede. Der er jo mange af de dårligst stillede, der ikke har råd til at tænke på at tage så lang barsel, og derfor har de heller ikke taget så meget børnepasningsorlov.

Det her er efter vores synspunkt en klar forbedring, og vi har ikke tænkt på ligestilling i den

her situation. Vi har tænkt på, hvad der var bedst for barnet, og det er, at forældrene selv kan planlægge barselorloven.

Kl. 21.20

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen tak til hr. Bent Bøgsted. Han har da forstået, hvad det handler om for børnefamilierne, at det ikke er pension, det handler om, men familier, der trives.

Jeg er da utrolig skuffet over fru Irene Simonsens udtrykte manglende vilje til at forstå, hvad det var, jeg sagde, når hun konkluderer af mit udsagn, at familier med karrierer og statussymbol ikke kan have vellykkede børn. Det er dog en udlægning af det, som jeg sagde. Jamen jeg kan da ikke forstå det.

Fru Irene Simonsen er da en slags jyde. Hun må da kunne forstå, hvad det er, jeg siger. Det er da fantastisk. Selvfølgelig er der da masser af familier, der kører flot med karrierer og statussymboler og det hele og har vellykkede børn, der trives også længere oppe i årené. Men det er da også en offentlig hemmelighed, at der er masser af familier, der vantrives, fordi de ikke er gode nok til at administrere deres liv, fordi de har nogle forkerte prioriteringer, nogle forkerte værdier, nogle forkerte målsætninger, der går ud over børnene, og det giver dårlige resultater på lang sigt. Det er der desværre alt for mange eksempler på.

Det er dyrt for vores socialforsorg, for vores kriminalforsorg og det hele, og det er derfor, det kan betale sig at investere i barselorloven.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg må af tavsheden fra henholdsvis ordførerne fra Venstre og De Konservative konkludere, at valgfrihed nu bliver, kan man sige, deponeret hos den kommune, der så er ansvarlig for, hvorvidt der er en pasningsgaranti eller ej. Det synes jeg, undskyld mig, er et noget sørgeligt udgangspunkt for diskussionen om ikke kun børns tarv, men også familiens muligheder.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti, hvad det er, de dårligt stillede familier skal leve af i de 14 uger, som Dansk Folkeparti har fået for at stemme for det lovforslag her. For de har fået 14 uger ekstra uden beregning. Hvad

er det, de dårligt stillede familier skal leve af i den periode? Når nu Dansk Folkeparti havde muligheden for at lave noget til anden side, som de havde proklameret, de ville, så havde de masser af forslag fra oppositionens side til at lave et meget, meget bedre forslag, et samlet forslag, i stedet for 14 uger uden beregning.

Og hvis hr. Bent Bøgsted ikke kan forstå, hvorfor man ikke får masser af roser og anerkendende ord efter at have påstået at have lavet en forbedring, så kunne det sagtens være, fordi lovforslaget er noget makværk.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Til hr. Bjarne Laustsen: Det var jo derfor, vi fik lavet den udstrækning af barselorloven fra de 8 til de 14 uger, så forældrene havde mulighed for at få lidt længere barsel. Det er ganske vist på nedsatte dagpenge det sidste stykke tid, men i det samlede hele er det stadig væk en bedre ydelse, end de havde på den børnepasningsorlov, der var før. Og det var en ret så bekostelig affære at skulle have beholdt børnepasningsorloven, og det ved hr. Bjarne Laustsen godt.

Så det tror jeg ikke, vi sådan lige kunne finde penge til. Jo, vi kunne godt finde penge til det, men så var det en helt anden konto, vi skulle tage af.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Hvis hr. Bøgsted er så ærgerlig over, at ydelsen var lav på børneorloven, så kan jeg ikke forstå, hvorfor Dansk Folkeparti ikke stemte for Enhedslistens forslag om at give fulde dagpenge under børnepasningsorloven og dermed netop sikre, at de, der er dårligst stillet økonomisk,

faktisk havde mulighed for at have den lange periode med fulde dagpenge.

Realiteten med det forslag, som Dansk Folkeparti stemmer for, regeringens forslag, betyder jo, at de, der er dårligst økonomisk stillet, reelt ikke har en valgmulighed. De kan jo ikke finansiere 14 uger, hvor den ene part skal gå fuldstændig uden indtægt. Det er da realiteterne omkring det her forslag.

Kl. 21.25

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 58 stemmer (V, DF, KF og KRF) mod 47 (S, SF, RV og EL).

Første næstformand (Svend Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Svend Auken):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 21. marts 2002, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 21.26